

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce S. G., zastoupeného Mgr. Janem Švárou, advokátem se sídlem Karlovo nám. 17, 120 00 Praha 2, proti žalované Policii České republiky, Krajskému ředitelství Policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, se sídlem Křižíkova 8, 180 00 Praha – Karlín, o žalobě proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Odboru specializovaných činností, oddělení pátrání ze dne 5. 10. 2010, č. j. CPPH-21063/ČJ-2010-004003,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Odboru specializovaných činností, oddělení pátrání ze dne 5. 10. 2010, č. j. CPPH-21063/ČJ-2010-004003, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Zástupci žalobce Mgr. Janu Švárovi se přiznává odměna ve výši 2880 Kč, která mu bude vyplacena do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Městského soudu v Praze.**

Odůvodnění:

Žalobce u Městského soudu v Praze podal žalobu proti shora označenému rozhodnutí ze dne 5. 10. 2010, kterým byl zajištěn podle § 129 odst. 1 ve spojení s odst. 3 zákona č.

326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, za účelem předání podle dohody o readmisi uzavřené mezi Evropským společenstvím a Ruskou federací a publikované v Úředním věstníku Evropské unie dne 17. 5. 2007 pod číslem L 129.

Žalobce v žalobě namítl, že již pět let žije na území ČR rodinným a soukromým životem se svou družkou M. P.; je tedy rodinným příslušníkem občanky EU. Titulem k setrvání na území tak u něj není jen samotný průkaz o povolení k pobytu, ale právě jeho existence rodinného života s občanem EU. Vyhoštění podle § 119 odst. 2, resp. předání žalobce, není možné vykonat; k tomu žalobce upozornil na čl. 27 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES a na to, že podle kritérií zde stanovených nepředstavuje pobyt žalobce na území ČR závažné narušení veřejného pořádku. Nelze-li žalobce vyhostit ani předat, postrádá účelu i jeho zajištění. Žalobce proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

K žalobě žalobce připojil „vyjádření o společném soužití“ ze dne 19. 10. 2010 podepsané žalobcovou družkou M. P. Ta potvrdila, že se žalobcem v současné době nesdílí společnou domácnost, nicméně pojí je velmi silné citové vazby, většinu času tráví spolu a plánují společnou budoucnost. Žalobce rovněž připojil prohlášení členů kapely (datované dnem 12. 10. 2010), ve které působil jako kytarista; členové kapely mu zde vyjádřili své sympatie a podporu.

Městský soud v Praze svým zamítl žalobu svým rozsudkem ze dne 2. 3. 2011, č. j. 5 A 249/2010-45. Dospěl k závěru, že i když má žalobce na území ČR partnerku – občanku ČR – nečiní to z něj rodinného příslušníka občana ČR, neboť s partnerkou ani nežije ve společné domácnosti.

K žalobcově kasační stížnosti zrušil Nejvyšší správní soud tento rozsudek městského soudu svým rozsudkem ze dne 15. 12. 2011, č. j. 7 As 81/2011-96. Vyšel přitom z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-101, podle něž je správní orgán v řízení o zajištění cizince povinen zabývat se možnými překážkami správního vyhoštění, předání nebo vycestování cizince v případech, kdy jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo kdy před rozhodnutím o zajištění cizince vyšly najevo. V takové situaci musí správní orgán tyto překážky předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda je správní vyhoštění, předání nebo vycestování cizince aspoň potenciálně možné. Pokud tomu tak není, je správní orgán povinen propustit cizince neprodleně na svobodu. V projednávané věci tedy Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobce se dne 5. 10. 2010 vyjádřil – na otázku, zda je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, resp. občana ČR – tak, že již pět let má známost se slečnou M. P., občankou ČR, se kterou však nežije ve společné domácnosti. Podle Nejvyššího správního soudu představuje tato odpověď dostatečnou indicii, že přichází v úvahu zařazení žalobce do kategorie rodinného příslušníka občana Evropské unie. I kdyby se správní orgán nedomníval, že by žalobce skutečně byl rodinným příslušníkem občana Evropské unie, měl s touto informací dále pracovat a své hodnocení této otázky uvést v napadeném rozhodnutí, což bylo nutným předpokladem pro závěr, že předání žalobce (a tedy i jeho zajištění za účelem předání) je možné. Tato úvaha však v napadeném rozhodnutí chybí; městský soud přitom nemohl zhojit tento nedostatek tím, že chybějící úvahu žalované nahradil úvahou vlastní. Městský soud měl proto podle názoru Nejvyššího správního soudu zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost.

Městský soud tak, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozhodnutí o kasační stížnosti (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), znovu přezkoumal napadené rozhodnutí ze dne 5. 10. 2010 a dospěl k závěru, že toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalobce před vydáním rozhodnutí o zajištění uvedl, že jeho partnerkou je občanka České

republiky; správní orgán rozhodující o zajištění je přitom povinen se již v této fázi řízení zabývat tím, zda je předání cizince alespoň potenciálně možné a zda tomu nebrání skutečnost, že cizinec je rodinným příslušníkem občana České republiky (viz výše citované rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 23. 11. 2011). Takovou úvahu přitom správní orgán v napadeném rozhodnutí neprovedl; toto opomenutí je třeba napravit.

Městský soud proto zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.); v něm bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, žádné náklady mu však nevznikly (a to ani v řízení o žalobě, ani v řízení o navazující kasační stížnosti).

Žalobci byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupce; tomu náleží odměna za jeden úkon právní služby – převzetí zastoupení v řízení o kasační stížnosti (2100 Kč) podle § 11 odst. 1 písm. b), § 7, § 9 odst. 3 písm. f), včetně náhrady hotových výdajů (300 Kč) podle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif). Studium spisu není ve věcech správního soudnictví samostatným úkonem právní služby; naopak nahlédnutí do spisu bylo nutné k tomu, aby se zástupce vůbec s věcí seznámil (až tím tedy došlo k převzetí věci; naopak převzetím věci není pouhé převzetí obálky obsahující usnesení, kterým byl advokát ustanoven zástupcem). Podle judikatury zastupuje advokát, jež krajský soud ustanovil žalobci zástupcem pro řízení o kasační stížnosti, i v navazujícím řízení o žalobě (po zrušení původního rozhodnutí krajského soudu); v tomto řízení však ustanovený zástupce nevykonával žádný úkon právní služby.

Zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty, a odměna se tak zvyšuje o částku 480 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů. Celkem tedy zástupci náleží 2880 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 22. března 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková